

[Pernille Frahm]

Ja, som fru Kirsten Jacobsen sagde, findes der jo andre afgørelser, også på det sociale område, der er individuelle, og hvor der alligevel er ankeadgang. Og tror ministeren ikke, at en ankeinstans også vil tage højde for den generelle økonomiske situation i kommunen?

Der må vel være indgået nogle modeller i ministerens overvejelse om at indføre en ankeadgang. Kunne Folketingets Socialudvalg ikke blive indviet i nogle af de overvejelser og se nogle af de modeller, så vi i det mindste kan se, at der er foregået en overvejelse?

Socialministeren (Else Winther Andersen):

En klageadgang vil betyde – og det kan være til både fru Pernille Frahm, fru Bente Juncker og fru Kirsten Jacobsen – at kommunens skøn vil blive erstattet af et andet skøn i ankeinstansen, og det behøver ikke nødvendigvis at være et mere rigtigt skøn end det, kommunen har foretaget.

Med i disse overvejelser har også været, at der jo nu er en udvikling i gang mod en integreret ordning for kommunerne og en mere kollektiv ledelse i forhold til ældreområdet. Derved skaber man en meget mere fleksibel tilrettelæggelse af hele den indsats, der ydes over for de ældre, men bestemt også over for de handicappede. Men det indebærer altså også, at man ikke længere kan tælle timer, fordi antallet af timer vil variere fra den ene uge til den anden, efter hvor behovet nu er.

Der er også noget rent organisatorisk i det her, for det er ikke bare et område for Socialministeriet, det er også Sundhedsministeriets område. Den hjælp, der bliver givet bl.a. på sygeplejeområdet, er bevilget og indstillet ud fra et lægeligt synspunkt, hvorimod den hjælp, der bliver givet med praktisk bistand, gives ud fra et socialpolitisk synspunkt. De ting gør også, at det vil være uhensigtsmæssigt med en klageadgang.

Det er de overvejelser, der er gjort på dette område. Det er de overvejelser, jeg har lagt til grund for at vurdere, at der ikke skulle være klageadgang. Derudover vil jeg gøre opmærksom på, at der med det lovforslag, som vi skal behandle senere i dag, lægges op til et ældre-råd.

Tom Behnke (FP):

Ministeren sagde, at grunden til, at man ikke

var nået længere, var, at disse ankeinstansers afgørelser kun bygger på skøn, men det er vel tilfældet i alle de ankeinstanser, vi har i Danmark på forskellige områder.

Det, der er det vigtigste, er, at formålet er, at man får set på sagen med andre øjne, og at den tages op til en ny vurdering. Ellers må vi forstå ministerens politik sådan, at ministeren vil opfordre regeringen til, at alle ankeinstanser bliver nedlagt, hvis de er så værdiløse, som ministeren lægger op til her.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål vedrørende ankemulighed. Det er jo således, efter at man har indført den nye ældrepolitik »længst muligt i eget hjem«, at der er ældre, som har behov for pleje, men ikke får det, eller som eventuelt får pleje, men ikke får pleje nok. Finder ministeren det rimeligt, at disse mennesker, der sidder i eget hjem – mange for lud og koldt vand – ikke har nogen mulighed for at klage? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Der er jo på plejehjemsområdet ifølge et cirkulære noget, der hedder tilsynsudvalg, som besøger plejehjem for at se, om tingene går rigtigt til. Disse muligheder er der ikke mere, når man afskaffer plejehjem og placerer de ældre på andre måder. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om hun agter at udsende et cirkulære, der følger dette tilsynsudvalg op, således at der fortsat vil være mulighed for tilsyn med de ældre i eget hjem, eller hvor de måtte være, så man har kontrol med, om de får den pleje og den pasning, de har behov for.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Til hr. Tom Behnke vedrørende skønspriippet: Det er da rigtigt, at der er et skønspriippet, der går igen, men det er ikke den samme arbejdsform. Her bliver det et skønspriippet, man også skal bruge i forhold til hjemmehjælpen, og da den arbejder anderledes, end den gjorde tidligere, vil det ikke være det samme som at skulle ind og have det i forhold til en fast ydelse, som en regulær kontanthjælp er. Derfor kan man ikke slutte analogt fra, at jeg ikke vil have skønspriippet ind det ene sted, til, at det så skal ophæves det andet sted.

Til fru Lis Noer Holmberg vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at der er et cirkulære om tilsyn